

2026. évi ... törvény
a kisadózó egyéni vállalkozók tételes adójáról

[1] Elismerve az egyéni vállalkozásoknak a gazdasági aktivitás, az önfoglalkoztatás és az értékteremtő munka előmozdításában betöltött szerepét, fontos, hogy az egyéni vállalkozók számára egyszerű, kiszámítható és alacsony adminisztrációs teherrel járó adózási lehetőség álljon rendelkezésre.

[2] Az állam feladata, hogy olyan szabályozási környezetet teremtsen, amely ösztönzi a vállalkozói kezdeményezést, támogatja az önfoglalkoztatást, és elősegíti, hogy az egyéni vállalkozók erőforrásaikat elsősorban gazdasági tevékenységükre fordíthassák.

[3] Ennek érdekében indokolt, hogy a tételes adózás választásának lehetősége az egyéni vállalkozók széles köre számára elérhető legyen, és az adózási forma a gazdasági tevékenység életszerű kereteihez igazodva a magánszemélyektől és a kifizetőktől származó bevételek megszerzése mellett egyaránt alkalmazható legyen.

[4] Mindezekre figyelemmel, az egyéni vállalkozások működési feltételeinek javítása, a vállalkozói aktivitás és az önfoglalkoztatás ösztönzése, valamint az egyszerű és kiszámítható adózás lehetőségének szélesebb körű biztosítása érdekében az Országgyűlés a következő törvényt alkotja:

1. A törvény hatálya és alapvető rendelkezései

1. §

(1) Az egyéni vállalkozó az egyéni vállalkozóról és az egyéni cégről szóló 2009. évi CXV. törvény (a továbbiakban: Evecvtv.) szerinti egyéni vállalkozói nyilvántartásban rögzített tevékenysége(i) alapján keletkező adó- és más közteherfizetési kötelezettségének választása és jogosultsága esetén e törvény szabályai szerint tehet eleget.

(2) A nemzetközi szerződés előírását kell alkalmazni, amennyiben a kihirdetett nemzetközi szerződés e törvénytől eltérő előírást tartalmaz. E törvénytől viszonyosság alapján is helye van eltérésnek, de a viszonyosság alkalmazása az adózó számára nem eredményezhet a törvényben meghatározottakhoz képest kiterjesztő adókötelezettséget. A viszonyosság kérdésében az adópolitikáért felelős miniszter állásfoglalása az irányadó.

(3) A kisadózó egyéni vállalkozók tételes adójával összefüggő hatósági ügyben az eljárás az állami adó- és vámhatóság hatáskörébe tartozik.

(4) Az adózó az e törvény szerinti adóval összefüggő adókötelezettségeit e törvény, valamint az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény (a továbbiakban: Art.) rendelkezései szerint teljesíti.

(5) Az e törvény szerinti adó a központi költségvetés bevétele.

(6) Az állami adó- és vámhatóság által az e törvény szerinti adófizetési kötelezettséget választó adózókról vezetett nyilvántartás – azon adat kivételével, amelyet jogszabály más nyilvántartás részeként közhitelesnek minősít – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.

2. §

E törvény alkalmazásában

1. *egyéni vállalkozó*: az Evecvtv. szerinti egyéni vállalkozó;

2. *főfoglalkozású kisadózó*: az egyéni vállalkozó, kivéve azt, aki a tárgyhoz egészében megfelel az alábbi feltételek bármelyikének:

a) legalább heti 36 órás foglalkoztatással járó munkaviszonyban áll azzal, hogy a heti 36 órás foglalkoztatás megállapításánál az egyidejűleg fennálló munkaviszonyokban előírt munkaidőt össze kell számítani,

b) a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvény (a továbbiakban: Tbj.) szerinti kiegészítő tevékenységet folytatónak minősül,

c) a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról és annak végrehajtásáról szóló uniós rendeletek alapján külföldön biztosított személynek minősül,

d) a kétoldalú szociálpolitikai, szociális biztonsági egyezmény alapján más államban biztosítottak minősül,

e) olyan magánszemély, aki 2011. december 31-én – a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény alapján megállapított – I., II. vagy III. csoportos rokkantsági, baleseti rokkantsági nyugdíjra volt jogosult, és a megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól és egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXCI. törvény 32-33. §-a alapján rokkantsági ellátásban vagy rehabilitációs ellátásban részesül,

f) rokkantsági ellátásban részesül és egészségi állapota a rehabilitációs hatóság komplex minősítése alapján 50 százalékos vagy kisebb mértékű,

g) a kisadózóként folytatott egyéni vállalkozói tevékenységen kívül más vállalkozásban nem kiegészítő tevékenységet folytató társas vállalkozónak minősül,

h) a kisadózóként folytatott egyéni vállalkozói tevékenységen kívül nem kiegészítő tevékenységet folytató, az Evecvtv. szerint nyilvántartásba nem vett, a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (a továbbiakban: Szja tv.) szerinti egyéni vállalkozónak minősül,

i) a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény szerinti nevelőszülői foglalkoztatási jogviszonyban áll,

j) a köznevelési intézményben, a szakképző intézményben vagy a felsőoktatási intézményben, az Európai Gazdasági Térség tagállamában vagy Svájcban közép- vagy felsőoktatási intézményben nappali rendszerű oktatás keretében folytat tanulmányokat, vagy az előzőekben nem említett államokban folytat az előbbieknak megfelelő tanulmányokat, azzal, hogy a 25. életének betöltéséig idetartozik a tanulmányait szüneteltető kisadózó is;

3. *kisadózó*: a kisadózó egyéni vállalkozók tételes adója szerinti adózást jogszerűen választó egyéni vállalkozó;

4. *a kisadózó bevétele*: az egyéni vállalkozó által a vállalkozási tevékenységével összefüggésben bármely jogcímen és bármely formában mástól megszerzett vagyoni érték, ideértve a tevékenység végzéséhez kapott támogatást és a külföldön is adóköteles bevételt, valamint az az összeg, amelyet az adóalany az általa kibocsátott bizonylat alapján az adóalanyisága megszűnése napjáig még nem szerzett meg azzal, hogy nem bevétel

a) az áthárított általános forgalmi adó,

b) a visszatérített adó (ideértve különösen a szociális hozzájárulási adóról szóló 2018. évi LII. törvény 17/A. § alapján történő adóvisszatérítést),

c) az a vagyoni érték, amelyet az adóalany köteles visszaszolgáltatni (ideértve különösen a kapott kölcsönt, hitelt),

d) az adózó által korábban átadott vagyoni érték az adóalany részére nem ellenértékként történő visszaszolgáltatásakor (ideértve különösen a nyújtott kölcsön, hitel visszafizetett

összegét, de ide nem értve különösen a nyújtott kölcsönre, hitelre kapott kamatot), ha azonban az adóalany csak a szokásos piaci ár egy részének megfizetésére köteles, akkor a szokásos piaci árból a fizetési kötelezettséget meghaladó rész bevételnek minősül,

e) az a vagyoni érték, amelynek a megszerzése alapjául szolgáló jogviszony keletkezésének napjára vonatkozóan megállapított szokásos piaci árát az adóalany köteles megfizetni,

f) jogszabály vagy jogerős bírósági, hatósági határozat alapján kapott nem jövedelempótló kártérítés, kártalanítás, továbbá az adóalany vállalkozási (gazdasági) tevékenységéhez használt vagyontárgy károsodására vagy megsemmisülésére tekintettel a károkozótól, annak felelősségbiztosítójától vagy harmadik személytől a káreseménnyel kapcsolatosan kapott vagyoni érték, továbbá az adóalany biztosítójától elemi kárra tekintettel kapott kártérítés összege,

g) a költségek fedezetére vagy fejlesztési célra folyósított támogatás,

h) a nem kizárólag üzemi célt szolgáló tárgyi eszközök, nem anyagi javak értékesítésekor kapott ellenérték; ha a kisadózó olyan ingó vagyontárgyat, ingatlant, vagyoni értékű jogot idegenít el, amelyet nem kizárólag üzemi célból használt, akkor az ebből származó jövedelem adózására egészében az Szja tv. XI. Fejezetében foglalt rendelkezéseket kell alkalmaznia;

azzal, hogy a külföldi pénznemben keletkezett bevételét a Magyar Nemzeti Bank (a továbbiakban: MNB) a bevétel megszerzésének időpontjában irányadó hivatalos devizaárfolyamának, olyan külföldi pénznem esetén, amely nem szerepel az MNB hivatalos devizaárfolyam-lapján, az MNB által közzétett, euróban megadott árfolyam alapulvételével kell forintra átszámítani;

5. bevétel megszerzésének időpontja:

a) pénz, dolog, értékpapír, váltó, csekk és más hasonló okirat esetében az átvétel vagy a számlán való jóváírás napja;

b) igénybe vett szolgáltatás esetében az a nap, amelyen a szolgáltatás nyújtójának vagy igénybe vevőjének az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény rendelkezései szerint adófizetési kötelezettsége keletkezik vagy keletkezne;

c) jog esetében az a nap, amelytől kezdődően az adóalany a jog gyakorlására, átruházására, átengedésére vagy megszüntetésére jogosult;

d) elengedett követelés és átvállalt tartozás esetében az a nap, amelyen az adóalany kötelezettsége, tartozása megszűnik;

e) az adóalanyiség megszűnésének napja, amennyiben az általa kiállított bizonylat ellenértékét az adóalanyiség utolsó napjáig nem szerezte meg;

6. költségek fedezetére vagy fejlesztési célra folyósított támogatás: jogszabály vagy nemzetközi szerződés alapján költségek fedezetére vagy fejlesztési célra folyósított olyan támogatás, amelyet az adózó kizárólag a ténylegesen felmerült, igazolt kiadásainak a folyósítóval történő elszámolási kötelezettsége mellett, vagy a tevékenység megvalósulásának ellenőrzését követően kap, továbbá az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból társfinanszírozott, a fiatal mezőgazdasági termelők indulásához, gazdaságalapításhoz, valamint a mezőgazdasági kisüzemek fejlesztéséhez nyújtandó támogatások;

7. kifizető: az Art. 7. § 31. pontja szerinti kifizető;

8. külföldi kifizető: külföldi illetőségű jogi személy, egyéb szervezet, továbbá az a magánszemély, aki valamely külföldi állam joga szerint önálló gazdasági tevékenységet folytat, feltéve, hogy a bevételt juttató ügyletben e minőségében jár el;

9. *kifizetőtől származó bevétel*: a kisadózó bevételének az a része, amelyet az Art. szerinti kifizetőtől vagy külföldi kifizetőtől termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás ellenértékéként szerez meg;

10. *minimálbér*: az adóév első napján érvényes kötelező legkisebb munkabér havi összege;

11. *kizárólag üzemi célt szolgáló tárgyi eszközök és nem anyagi javak*: olyan tárgyi eszközök és nem anyagi javak, amelyeket a kisadózó tevékenységével kapcsolatban használ, azokat más célra részben sem használja és üzleti nyilvántartásai ezt egyértelműen alátámasztják azzal, hogy nem minősül kizárólag üzemi célt szolgáló tárgyi eszköznek a személygépkocsi és a termőföld.

2. Az adó alanya

3. §

Az adó alanya az egyéni vállalkozó, ha az állami adó- és vámhatóságnak az erre a célra rendszeresített nyomtatvány alkalmazásával bejelenti, hogy adókötelezettségeit e törvény rendelkezései szerint teljesíti. Az adóalanyiság létrejöttének nem akadályozza, ha az egyéni vállalkozó a bejelentést megelőzően az adóévre az Szja tv. szerinti átalányadózást választott.

3. Az adóalanyiság keletkezése és megszűnése

4. §

(1) A kisadózói adóalanyiság a választás bejelentését követő hónap első napjával jön létre.

(2) A tevékenységét év közben kezdő egyéni vállalkozó bejelentését az állami adó- és vámhatósághoz való bejelentkezéssel egyidejűleg teljesítheti. Ebben az esetben az adóalanyiság az egyéni vállalkozás nyilvántartásba vételének napjával jön létre.

(3) A kisadózói adóalanyiság választásának bejelentésével egyidejűleg az egyéni vállalkozó bejelenti a nevét, címét, adószámát és társadalombiztosítási azonosító jelét, továbbá nyilatkozik arról, hogy a 2. § 2. pontja szerinti főfoglalkozású kisadózónak minősül-e. Ha az egyéni vállalkozó bejelentett adataiban vagy főfoglalkozású kisadózói minőségében változás történik, a változást az annak bekövetkeztét követő 15 napon belül be kell jelenteni.

(4) Nem választhatja az adóalanyiságot az az egyéni vállalkozó, akinek az adószámát az állami adó- és vámhatóság a bejelentés évében vagy az azt megelőző 12 hónapban törölte, vagy aki a bejelentés időpontjában adószám törlésének hatálya alatt áll.

(5) Nem választhatja az adóalanyiságot az az egyéni vállalkozó, aki az Önellő vállalkozók tevékenységi jegyzéke szerint 68.20 Saját tulajdonú, bérelt ingatlan bérbeadása, üzemeltetése besorolású tevékenységből az adóalanyiság választásának évében bevételt szerzett.

(6) Az állami adó- és vámhatóság az e törvény szerinti adó hatálya alá tartozó adózóként történő nyilvántartásba vételről értesítő levélben tájékoztatja a kisadózót. A tájékoztatás tartalmazza legalább

- a) a kisadózó nevét, címét és adószámát;
- b) az adóalanyiság kezdő dátumát;
- c) a nyilvántartásba vételkor irányadó tételes adó fizetendő összegét, esedékességét és a bevételi számla számát;
- d) rövid ismertetőt az e törvény szerinti adóval kapcsolatos adókötelezettségről.

5. §

(1) A kisadózói adóalanyiság megszűnik

a) a bejelentés hónapjának utolsó napjával, ha a kisadózó bejelenti, hogy adókötelezettségeit a jövőben nem e törvény szabályai szerint teljesíti;

b) az egyéni vállalkozói jogállás megszűnésének napjával, ha a kisadózó egyéni vállalkozói tevékenység folytatására való jogosultsága az Evecvtv. szerint megszűnik;

c) az adóalanyiság megszűnéséről rendelkező határozat véglegessé válása hónapjának utolsó napjával, ha az adóalanyiság időszakában elkövetett jogsértés miatt a kisadózó terhére az állami adó- és vámhatóság számla- vagy nyugtaadás elmulasztásáért, be nem jelentett alkalmazott foglalkoztatásáért vagy igazolatlan eredetű áru forgalmazásáért mulasztási bírságot, jövedéki bírságot állapít meg;

d) az adóalanyiság megszűnéséről rendelkező határozat véglegessé válása hónapjának utolsó napjával, ha a kisadózó állami adó- és vámhatóságnál nyilvántartott, végrehajtható, nettó módon számított adótartozása a naptári év utolsó napján meghaladja a 100 ezer forintot azzal, hogy az állami adó- és vámhatóság visszavonja az adóalanyiság megszűnéséről rendelkező határozatát, ha a kisadózó az adótartozását az adóalanyiság megszűnéséről rendelkező határozat véglegessé válásáig megfizeti;

e) a 4. § (5) bekezdése szerinti tevékenységből származó bevétel megszerzése esetén a bevétel megszerzését megelőző nappal;

f) a bevétel megszerzését megelőző nappal, ha a kisadózó kifizetőtől származó bevételt szerez

fa) a munkáltatójától,

fb) a munkaviszonya megszűnését követő 24 hónapon belül a volt munkáltatójától, vagy

fc) az fa) vagy fb) alpont szerinti személy jogutódjától vagy kapcsolt vállalkozásától;

g) az adóév utolsó napjával, ha a kisadózó által az adóévben ugyanazon kifizetőtől vagy külföldi kifizetőtől, valamint az e kifizetővel az adóévben kapcsolt vállalkozási viszonyban álló személyektől termékértékesítés, szolgáltatásnyújtás ellenértékeként együttesen megszerzett bevétel eléri a kisadózó adóévben megszerzett összes bevételének az 50 százalékát.

(2) Az (1) bekezdés f) és g) pontjának alkalmazásában, ha a kisadózó a bevételt más személytől szerzi meg, de a bevétel alapjául szolgáló termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást ténylegesen az (1) bekezdés f) vagy g) pontja szerinti személy részére teljesíti, a bevételt e személytől megszerzett bevételként kell figyelembe venni.

(3) A kisadózó az (1) bekezdés e) pontja szerinti körülmény bekövetkezését követő 15 napon belül bejelenti az állami adó- és vámhatóságnak a bevétel megszerzésének időpontját.

(4) A kisadózó az (1) bekezdés f) pontja szerinti körülmény bekövetkezését követő 15 napon belül bejelenti az állami adó- és vámhatóságnak a bevétel megszerzésének időpontját és a bevételt juttató személy azonosító adatait (nevét, adóazonosító számát, címét).

(5) A kisadózó az (1) bekezdés g) pontja szerinti körülményt az adóévet követő év január 15. napjáig bejelenti az állami adó- és vámhatóságnak.

(6) Az adóalanyiság megszűnéséről – az (1) bekezdés a) és b) pontjában meghatározott eset kivételével – az állami adó- és vámhatóság határozatot hoz.

6. §

Az adóalanyiság megszűnésének évére és az azt követő 12 hónapra az adóalanyiság ismételten nem választható.

4. A tételes adó mértéke és megfizetése

7. §

(1) A tételes adó mértéke havonta, ha a kisadózó

a) főfoglalkozású kisadózónak minősül,

aa) 2027. január 1-jétől 100 ezer forint,

ab) 2028. január 1-jétől a tárgyévet megelőző év első napján érvényes kötelező legkisebb munkabér havi összegének a szociális hozzájárulási adóról szóló 2018. évi LII. törvény 2. § (1) bekezdés szerinti adómérték és a Tbj. 25. § (1) bekezdés szerinti társadalombiztosítási járulék-mérték együttes mértékével számított, ezer forintra kerekített összege;

b) nem minősül főfoglalkozású kisadózónak,

ba) 2027. január 1-jétől 50 ezer forint,

bb) 2028. január 1-jétől a tárgyévet megelőző év első napján érvényes kötelező legkisebb munkabér havi összegének az Szja tv. 8. §-a szerinti adómértékével számított, ezer forintra kerekített összege.

(2) Az (1) bekezdés szerinti tételes adó teljes összegét az adóalanyiság fennállásának minden megkezdett naptári hónapjára meg kell fizetni.

(3) A tételes adót a kisadózó a tárgyhónapot követő hónap 12. napjáig fizeti meg.

(4) Az a kisadózó, aki a naptári év minden hónapjára köteles az (1) bekezdés szerinti tételes adót fizetni, a kisadózói bevételének naptári évben elért összegéből az (5) bekezdés szerinti keretösszeget meghaladó rész után 40 százalékos mértékű különadót (a továbbiakban: különadó) fizet. Ha a kisadózó nem köteles a naptári év minden hónapjára az (1) bekezdés szerinti tételes adót megfizetni, a 40 százalékos mértékű különadót a kisadózói bevételének

a) az e törvény szerinti adóalanyiság fennállásának az (1) bekezdés szerinti adófizetési kötelezettséggel érintett hónapjai és

b) a keretösszeg egytizenkettedének

szorzatát meghaladó része után fizeti meg.

(5) A (4) bekezdésben meghatározott keretösszeg 22 millió forint.

(6) Ha a kisadózó az adóévben megszerzett bevétel után a (4) bekezdés szerinti különadó megfizetésére köteles, az adót az adóévet követő év február 25. napjáig vagy – ha az adóalanyiság év közben szűnik meg – az adóalanyiság megszűnését követő 30 napon belül vallja be és fizeti meg.

(7) A (4) bekezdés szerinti adó és a 8. § szerinti kiegészítő adó megfizetése nem mentesít az (1) bekezdés szerinti tételes adó megfizetése alól.

(8) A kisadózó nem fizeti meg az (1) bekezdés szerinti tételes adót azon hónapokra vonatkozóan, amelyek egészében

a) táppénzben, baleseti táppénzben, csecsemőgondozási díjban, örökbefogadói díjban, gyermekgondozási díjban, gyermekgondozást segítő ellátásban, gyermeknevelési támogatásban vagy gyermekek otthongondozási díjában, ápolási díjban részesül,

b) katonai szolgálatot teljesítő önkéntes tartalékos katona,

c) fogvatartott, vagy

d) egyéni vállalkozói tevékenységét szüneteltette,

kivéve, ha az e törvény szerinti adóalanyiságába tartozó tevékenységet végez, ideértve különösen, ha az említett időszakban bevételt szerez.

(9) Nem kell megfizetni az (1) bekezdés szerinti adót arra a hónapra vonatkozóan sem, amelyben a (8) bekezdés *a)-c)* pontja szerinti állapot megszűnik akkor, ha ez az állapot legalább 30 napig fennállt. A 30 nap számítása szempontjából figyelmen kívül kell hagyni azt az időszakot, amelyre vonatkozóan a (8) bekezdés szerint az adót nem kell megfizetni.

(10) A kisadózó – ide nem értve a (8) bekezdés *d)* pontja szerinti esetet – a tárgyhónapot követő hónap 12. napjáig bejelenti az állami adó- és vámhatósághoz azt, ha a tárgyhónapra vonatkozóan a (8) és (9) bekezdés szerint nem keletkezik tételes adófizetési kötelezettsége. A kisadózónak a (8) bekezdés *d)* pontja szerinti esetben nem kell bejelentést tennie, azzal, hogy a kötelezettség módosítását a rendelkezésre álló adatok alapján az állami adó- és vámhatóság hivatalból végzi el. A kisadózónak ugyanakkor be kell jelentenie a tárgyhónapot követő hónap 12. napjáig, ha a szünetelés ideje alatt az e törvény szerinti adóalanyiságába tartozó tevékenységet végez, ideértve különösen, ha az említett időszakban bevételt szerez.

(11) Az állami adó- és vámhatóság a kisadózó tételesadó-fizetési kötelezettségét a 4. § (3) bekezdése és a (10) bekezdés szerinti bejelentések, valamint az állami adó- és vámhatóság határozata alapján tartja nyilván.

(12) A tételes adó (1) bekezdés szerinti mértékét az állami adó- és vámhatóság honlapján a tárgyévi január 12. napjáig közzéteszi.

5. A kiegészítő adó mértéke és megfizetése

8. §

(1) A kisadózó az adóévben megszerzett, kifizetőtől származó bevétele után kiegészítő adót fizet, ha e bevétel 15 százaléka meghaladja az adóévben összesen fizetendő tételes adó összegét.

(2) A kiegészítő adó összege az (1) bekezdés szerinti bevétel 15 százalékanak az adóévben összesen fizetendő tételes adó összegét meghaladó része.

(3) Az (1) és (2) bekezdés alkalmazásában nem vehető figyelembe annak a hónapnak a tételes adója, amelyre a kisadózó nem köteles tételes adót fizetni.

(4) Az (1) bekezdés szerinti bevételt a 7. § (4) bekezdése szerinti különadó megállapításánál figyelembe kell venni.

(5) Ha a kisadózó adóévben megszerzett, kifizetőtől származó bevétele a nem kifizetőtől származó bevétellel együtt vagy annak hiányában meghaladja a 7. § (4) bekezdés szerint meghatározott keretösszeget, a kisadózói bevételnek a keretösszeget meghaladó része után kiegészítő adót nem fizet.

(6) A kisadózó a kiegészítő adót az adóévet követő év február 25. napjáig állapítja meg, vallja be és fizeti meg.

(7) Ha az adóalanyiság év közben megszűnik, a kisadózó a kiegészítő adót az adóalanyiság megszűnését követő 30 napon belül állapítja meg, vallja be és fizeti meg.

6. A tételes adóval teljesített közterhek

9. §

(1) A kisadózó az adóalanyiság időszakában mentesül a gazdasági tevékenységével összefüggő alábbi közterhekkel kapcsolatos kötelezettségek alól:

a) az Szja tv. szerinti vállalkozói személyi jövedelemadó és vállalkozói osztalékalap utáni adó vagy átalányadó megállapítása, bevallása és megfizetése;

b) a saját maga után fizetendő személyi jövedelemadó és társadalombiztosítási járulék megállapítása, bevallása és megfizetése;

c) a szociális hozzájárulási adó megállapítása, bevallása és megfizetése.

(2) A tételes adó megfizetésével a kisadózó nem mentesül az általa foglalkoztatott magánszemélyek foglalkoztatására tekintettel juttatott jövedelmek után teljesítendő adókötelezettségek alól.

7. A kisadózót megillető ellátások és a kisadózó jövedelme

10. §

(1) A főfoglalkozású kisadózó e jogállásának időtartama alatt biztosítottnak minősül, a Tbj.-ben és a foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvényben meghatározott valamennyi ellátásra jogosultságot szerez. Ezen ellátások számításának alapja havonta

a) 2027. január 1-jétől 317 ezer forint,

b) 2028. január 1-jétől a tárgyévi minimálbér összege.

Az állami adó- és vámhatóság a 4. § (3) bekezdése és a 7. § (10) bekezdése szerinti bejelentés adattartalma alapján adatot szolgáltat az egészség- és nyugdíjbiztosítási szervek felé a kisadózó biztosított jogállásának időtartamáról és az ellátások alapjáról.

(2) A nem főfoglalkozású kisadózó e jogállására tekintettel biztosítottnak nem minősül, társadalombiztosítási ellátásra és álláskeresői ellátásra jogosultságot nem szerez.

(3) Szünetel a főfoglalkozású kisadózó biztosítása abban a hónapban, amelyben a tételes adót a 7. § (8) bekezdés d) pontja alapján nem kell megfizetni, kivéve, ha a kisadózó az adott hónapban kisadózóként folytatott tevékenységébe tartozó tevékenységet végez (ideértve különösen, ha az említett időszakban bevételt szerez), és erre tekintettel megfizeti a 7. § (1) bekezdése a) pontja szerinti tételes adót.

(4) Más jogszabályok alkalmazásában, különösen az adóigazgatási eljárás részletszabályairól szóló kormányrendelet szerinti jövedelemigazolás kiállításának szempontjából a kisadózó jövedelmének a kisadózó utolsó, a megszerzett bevételről tett bevallásban feltüntetett bevételének 60 százaléka minősül.

8. Bevallási kötelezettség

11. §

(1) A kisadózó az adóévet követő év február 25. napjáig az állami adó- és vámhatóság által rendszeresített nyomtatványon vallja be az adóévben adóalanyként megszerzett bevételét (külön feltüntetve a kifizetőtől származó bevételét), a 7. § (4) bekezdése szerinti különadót és a 8. § szerinti kiegészítő adót.

(2) Ha az adóalanyiság év közben szűnik meg, a bevallást az adóalanyiság megszűnését követő 30 napon belül kell megtenni.

9. Nyilvántartási kötelezettség

12. §

(1) Az adóalany az e törvény szerinti adóval összefüggő nyilvántartási kötelezettségeit e § szerint teljesíti.

(2) A kisadózó bevételi nyilvántartást vezet, amelyben időrendben, folyamatosan, ellenőrizhető módon nyilvántart és rögzít minden olyan adatot, amely adókötelezettsége teljesítéséhez és a teljesítés ellenőrzéséhez szükséges. A bevételi nyilvántartás legalább a következő adatokat tartalmazza:

- a) sorszám;
- b) a bizonylat sorszáma;
- c) a bevétel összege;
- d) a bevétel megszerzésének időpontja;
- e) annak megjelölése, hogy a bevétel kifizetőtől, külföldi kifizetőtől származó bevételnek minősül-e;
- f) az e) pont szerinti bevétel esetén a kifizető, külföldi kifizető neve (elnevezése) és adószáma, külföldi kifizető esetén adószám hiányában az azonosítására szolgáló adóazonosító száma vagy más, egyértelmű azonosítására alkalmas azonosítója;
- g) ha az 5. § (2) bekezdése alkalmazandó, annak a személynek a neve (elnevezése) és az f) pont szerinti azonosítója, akitől a bevételt az 5. § (2) bekezdése alapján megszerzettnek kell tekinteni.

(3) A bevételi nyilvántartás vezetésével összefüggő kötelezettséget teljesítettnek kell tekinteni, ha a kisadózó az általa kiállított nyugtákat, számlákat teljes körűen megőrzi és ezen dokumentumokból a (2) bekezdésben meghatározott adatok hitelt érdemlően megállapíthatók.

(4) A nyilvántartásban adatot rögzíteni, módosítani és törölni csak bizonylat alapján lehet. A nyilvántartásban rögzített adatot módosítani vagy törölni csak úgy lehet, hogy az eredeti adat a módosítást vagy a törlést követően is megállapítható legyen.

(5) A bizonylatot, a nyilvántartást a kiállítás adóévét követő 5. naptári év végéig kell megőrizni. E kötelezettség a bizonylat rontott példányára is vonatkozik.

10. Az áttérés szabályai

13. §

(1) Ha a kisadózó az adóévben egyidejűleg mezőgazdasági őstermelői tevékenységet is folytat, akkor

- a) a mindkét tevékenységgel összefüggő költségeket a bevételek arányában meg kell osztania;
- b) e tevékenysége tekintetében – feltéve, hogy arra jogosult – alkalmazhatja az átalányadózást.

(2) E § alkalmazásában kisadózói adóalanyiság alatt a 2012. évi CXLVII. törvény, a 2022. évi XIII. törvény, valamint az e törvény szerinti kisadózói adóalanyiságot kell érteni. Ha az egyéni vállalkozó a kisadózói adóalanyiságot megelőzően az Szja tv. szerint adózott, az e törvény szerinti adóalanyiság kezdő napját megelőző napon megszerzett bevételnek kell tekinteni minden olyan ellenértéket, amelyről kiállított bizonylat szerinti teljesítési időpont az Szja tv. szerinti adózás időszakára esik. A kisadózói adóalanyiság időtartama alatt felmerült, az adóalanyiság választását megelőző időszakra vonatkozó kiadásokat a kisadózó oly módon számolhatja el, mintha azok a kisadózói adóalanyiság kezdő napját megelőző napon merültek volna fel.

(3) A kisadózói adóalanyiságot megelőzően a vállalkozói jövedelem szerinti adózást alkalmazó egyéni vállalkozó a kisadózói adóalanyiság időszaka alatt adóalapot nem érintő bevételként tartja nyilván azt a bevételt, amelyet a kisadózói adóalanyiság bejelentésének adóévében az

Szja tv.-nek az egyéni vállalkozói tevékenység megszüntetésére vonatkozó előírásai szerint a meglévő készletekkel kapcsolatban megállapított. Ha az egyéni vállalkozó kisadózói adóalanyiságát megszünteti, akkor ezt az összeget bevételnövelő tételként kell figyelembe vennie, kivéve, ha az Szja tv. szerinti átalányadózást alkalmazza.

(4) A kisadózó az Szja tv. 49/B. § (5), (11), (14) és (16) bekezdését, vagy 13. számú mellékletének 14. pontját alkalmazza, ha a kisadózói adóalanyiság bejelentésének adóévében vagy azt megelőzően az Szja tv. 49/B. § (6) bekezdés g) pontja szerinti kedvezményt, a kisvállalkozói kedvezményt vagy a kisvállalkozások adókedvezményét vette igénybe, fejlesztési tartalékot képzett.

(5) Az egyéni vállalkozó a kisadózói adóalanyisága megszűnése bejelentésével egyidejűleg az egyéni vállalkozó átalányadózására vonatkozó rendelkezések alkalmazását is bejelentheti, ha a bejelentés időpontjában megfelel az Szja tv.-ben foglalt valamennyi feltételnek.

(6) Az egyéni vállalkozó a kisadózói adóalanyisága megszűnésének adóévet követő első adóév első napjára vonatkozóan – az Szja tv.-nek a nyilvántartásra vonatkozó rendelkezései megfelelő alkalmazásával – részletes vagyonelejtárt készít minden olyan eszközről, amelyet vállalkozói tevékenysége keretében fog használni.

(7) A kisadózói adóalanyiság időszaka alatt megszerzett nem anyagi jószág, tárgyi eszköz alapján az adózó az adóalanyiság megszűnése – ide nem értve, ha az egyéni vállalkozói tevékenységre való jogosultság egyéni cég, egyszemélyes korlátolt felelősségű társaság alapítása miatt szűnik meg – után a jövedelem meghatározásakor az értékcsökkenési leírást a más által kibocsátott bizonylaton feltüntetett értékre mint beruházási költségre vetítve állapítja meg.

(8) A személyi jövedelemadó szempontjából költségként elszámoltnak kell tekinteni

a) a kisadózói adóalanyként lezárt adóévben teljesített valamennyi, egyébként az Szja tv. alapján költségnek minősülő kiadást (juttatást);

b) a kisadózói adóalanyiság megszűnésekor a (6) bekezdés szerinti vagyonelejtárban kimutatott nem anyagi javak és tárgyi eszközök – ide nem értve az adóalanyiság időszaka alatt megszerzett nem anyagi javakat és tárgyi eszközöket – beruházási költségének a kisadózói adóalanyiság keletkezését megelőző adóév utolsó napjára az Szja tv. szerinti nyilvántartásban kimutatott beruházási költséget meghaladó részét, és

c) a nem anyagi javaknak és a tárgyi eszközöknek a kisadózói adóalanyként lezárt adóévre az Szja tv. szerint időarányosan jutó értékcsökkenési leírását (függetlenül megszerzésük időpontjától).

(9) A kisadózói adóalanyként lezárt adóévet figyelembe kell venni a megelőző időszakból fennmaradt elhatárolt veszteség érvényesítésének időtartama tekintetében. A kisadózói adóalanyiságot megelőző időszakból fennmaradt összes elhatárolt veszteségből az említett adóalanyiság időszakának minden 12 hónapjában 20-20 százalékot, vagy annak időarányos részét elszámoltnak kell tekinteni.

(10) A kisadózói adóalanyként lezárt adóévet figyelembe kell venni az olyan bevételt csökkentő kedvezmény, valamint adókedvezmény tekintetében, amelyet az adózó az Szja tv. rendelkezései szerint meghatározott számú adóévben vehet igénybe.

(11) Ha az egyéni vállalkozó halála után a tevékenységét özvegye vagy örököse folytatja, akkor az özvegy, az örökös 90 napon belül bejelentheti, hogy e törvény szerinti adózási mód alkalmazásával kívánja folytatni az egyéni vállalkozó tevékenységét. Az állami adó- és vámhatóság a bejelentés alapján írja elő a fizetendő tételes adót azzal, hogy a bejelentést megelőző időszak tekintetében késedelmi pótlék felszámításának nincs helye. E §

alkalmazásában az elhunyt egyéni vállalkozót és az elhunyt személy egyéni vállalkozását folytató egyéni vállalkozót egy adóalanynak kell tekinteni.

11. Hatályba léptető rendelkezések

14. §

(1) Ez a törvény – a (2)-(4) bekezdésben meghatározott kivétellel – 2026. december 1-jén lép hatályba.

(2) Az 1-3. §, az 5-13. §, a 18. § (1) bekezdése, a 19-24. §, a 25. §, a 26. §, a 27. § (1), (2) és (4) bekezdése, a 28. § (1) bekezdése, a 29. § és a 30. § *a)* és *c)* pontja 2027. január 1-jén lép hatályba.

(3) A 30. § *b)* és *d)* pontja 2028. január 1-jén lép hatályba.

(4) A 15. §, a 18. § (2) bekezdése, a 27. § (3) és (5) bekezdése, a 28. § (2) bekezdése 2029. január 1-jén lép hatályba.

12. Hatályon kívül helyező rendelkezés

15. §

Hatályát veszti a kisadózó vállalkozók tételes adójáról szóló 2022. évi XIII. törvény (a továbbiakban: Kata tv.).

13. Átmeneti rendelkezések

16. §

(1) Ha a kisadózó Kata tv. szerinti adóalanyisága a Kata tv. 5. § *c)*, *d)*, *e)* vagy *f)* pontja alapján szűnik meg, az adóalanyisága megszűnésének évére és az azt követő 12 hónapra nem választhatja az e törvény szerinti adóalanyiságot.

(2) Ha a kisadózó Kata tv. szerinti adóalanyisága a Kata tv. 5. § (1) bekezdés *g)* pontja alapján szűnik meg, és az e törvény szerinti adóalanyiság választását a bevétel megszerzését követő 15 napon belül bejelenti az állami adó- és vámhatóságnak, az e törvény szerinti adóalanyisága – a 4. § (1) bekezdésétől eltérően – a bevétel megszerzésének napjával jön létre. Ebben az esetben a kisadózó a bevétel megszerzésének napját magában foglaló hónapra kizárólag az e törvény 7. § (1) bekezdése szerinti tételes adót köteles megfizetni.

17. §

(1) Az az egyéni vállalkozó, aki 2028. december 31-én a Kata tv. szerint kisadózónak minősül, 2029. január 1-jétől külön bejelentés nélkül e törvény szerinti főfoglalkozású kisadózónak minősül. Ha a kisadózó 2029. január 1-jén e törvény alapján nem minősül főfoglalkozású kisadózónak, ezt 2029. január 15-éig bejelenti az állami adó- és vámhatóságnak, és 2029. január 1-jétől nem főfoglalkozású kisadózónak minősül.

(2) Az (1) bekezdés szerinti kisadózó 2028. december 31-éig bejelentheti az állami adó- és vámhatóságnak, hogy 2029. január 1-jétől adókötelezettségeit nem e törvény rendelkezései szerint kívánja teljesíteni.

(3) Az (1) bekezdés szerinti kisadózót az állami adó- és vámhatóság 2029. január 1-jével e törvény szerinti kisadózóként nyilvántartásba veszi.

(4) Az e törvény szerinti adóalanyiságot 2027. január 1-jétől választani kívánó egyéni vállalkozó – figyelemmel a 16. §-ban foglalt rendelkezésekre – az adóalanyiság választására

vonatkozó bejelentést 2026. december 1-jétől a 4. §-ban foglalt szabályok szerint teheti meg. Az e bekezdés alapján megtett bejelentés esetén az adóalanyiság – a 4. § (2) bekezdésétől eltérően – 2027. január 1-jén jön létre.

(5) A 2028. december 31-én a Kata tv. hatály alá tartozó kisadózónak 2028. december 31-én megszerzett bevételnek kell tekintenie minden olyan ellenértéket, amelyről kiállított bizonylat szerinti teljesítési időpont 2029. január 1-je előtti.

(6) A Kata tv. rendelkezéseit a 2028. december 31-éig fennálló adóalanyisággal összefüggő jogok és kötelezettségek megállapítására és teljesítésére, továbbá az ezekkel kapcsolatos nyilatkozatra, bevallásra, adómegállapításra, ellenőrzésre, hatósági eljárásra, végrehajtásra és jogkövetkezményekre a Kata tv. hatályvesztését követően is alkalmazni kell.

14. Módosító rendelkezések

18. §

(1) A helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény (a továbbiakban: Htv) 52. § 22. pontjának *h)* alpontjában a „kisadózó vállalkozók tételes adójáról szóló törvény” szövegrész helyébe a „kisadózó vállalkozók tételes adójáról szóló törvény, a kisadózó egyéni vállalkozók tételes adójáról szóló törvény” szöveg lép.

(2) A Htv. 52. § 22. pontjának *h)* alpontjában a „kisadózó vállalkozók tételes adójáról szóló törvény, a kisadózó egyéni vállalkozók tételes adójáról szóló törvény” szövegrész helyébe a „kisadózó egyéni vállalkozók tételes adójáról szóló törvény” szöveg lép.

19. §

A szociális igazgatásról és a szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény 4. § (1) bekezdés *a)* pont *ab)* alpontjában az „az egyszerűsített vállalkozói adóról szóló törvény, a kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról szóló törvény, a kisadózó vállalkozók tételes adójáról szóló törvény” szövegrész helyébe „a kisadózó vállalkozók tételes adójáról szóló törvény, a kisadózó egyéni vállalkozók tételes adójáról szóló törvény” szöveg lép.

20. §

A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény 11. számú melléklet IV. A jövedelem megállapításakor költségként figyelembe nem vehető kiadások: rész 8. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A jövedelem megállapításakor költségként figyelembe nem vehető kiadások:)

„8. az egyéni vállalkozó személyi jövedelemadója, vállalkozói személyi jövedelemadója és a vállalkozói osztalékalap után fizetett személyi jövedelemadója, továbbá a kisadózó vállalkozások tételes adója, a kisadózó vállalkozók tételes adója, a kisadózó egyéni vállalkozók tételes adója, a 40 százalékos mértékű különadó, valamint a 15 százalékos mértékű kiegészítő adó;”

21. §

A társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény 22. § (1) bekezdése a következő új *l)* ponttal egészül ki:

[Az öregségi nyugdíj alapját képező havi átlagkereset összegét az 1988. január 1-jétől a nyugdíj megállapításának kezdő napjáig elért (kifizetett), a kifizetés idején érvényes szabályok szerint nyugdíjjárulék alapjául szolgáló kereset, jövedelem havi átlaga alapján kell meghatározni. Keresetként, jövedelemként kell figyelembe venni:]

„l) a kisadózó egyéni vállalkozók tételes adójáról szóló törvényben meghatározottak szerinti főfoglalkozású kisadózó társadalombiztosítási ellátásainak alapjául szolgáló, törvényben meghatározott összeget.”

22. §

A mozgóképről szóló 2004. évi II. törvény 31/F. § (1) bekezdés b) pont *ba)* alpontjában az „a kisadózó vállalkozók tételes adójáról szóló törvény” szövegrész helyébe az „a kisadózó vállalkozók tételes adójáról szóló törvény, a kisadózó egyéni vállalkozók tételes adójáról szóló törvény” szöveg lép.

23. §

A természetes személyek adósságrendezéséről szóló 2015. évi CV. törvény 5. § 66. pontja a következő g) alponntal egészül ki:

(E törvény és az e törvény felhatalmazása alapján kiadott jogszabály alkalmazásában:

közteher: A bírósági adósságrendezés elrendelését követően esedékessé váló)

„g) a kisadózó egyéni vállalkozók tételes adójáról szóló törvény szerinti adó, különadó, kiegészítő adó.”

24. §

(1) Az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény (a továbbiakban: Art.) 133/A. § (1) bekezdése a következő f) ponttal egészül ki:

[GINOP támogatásokkal összefüggő adatszolgáltatás

A kincstár megkeresésére a Gazdaságfejlesztési- és Innovációs Operatív Programból (a továbbiakban: GINOP) származó támogatások kihelyezésével összefüggő feladatai ellátásához az állami adó- és vámhatóság a következő adatokat havonként – a bevallás benyújtására előírt határidőt követő második hónap 15. napjáig – elektronikus úton átadja:]

„f) a kisadózó egyéni vállalkozók tételes adójáról szóló törvény szerinti adót alkalmazó egyéni vállalkozó nevét, adószámát, biztosítási jogviszonyának kezdetét és végét, a biztosítási jogviszony szünetelésének kezdetét és végét, a fizetendő tételes adó havi összegét, fizetendő tételes adó havi egyenlegét.”

(2) Az Art. 133/A. § (2) bekezdésében a „a kisadózó vállalkozások tételes adójáról szóló bevételi nyilatkozatában, bevallásában” szövegrész helyébe az „a kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról szóló törvény szerinti, valamint a kisadózó vállalkozók tételes adójáról szóló törvény szerinti bevételi nyilatkozatban, továbbá a kisadózó egyéni vállalkozók tételes adójáról szóló törvény szerinti bevallásban” szöveg lép.

25. §

Az adóhatóság által foganatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló 2017. évi CLIII. törvény (a továbbiakban: Avt.) 29. § (1) bekezdés 24. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A végrehajtási eljárásban végrehajtható okirat:)

„24. a kisadózó vállalkozók tételes adójáról szóló törvény 7. § (11) bekezdés szerinti bejelentés, a kisadózó egyéni vállalkozók tételes adójáról szóló törvény 7. § (11) bekezdése alapján a tételesadó-fizetési kötelezettség nyilvántartásának alapjául szolgáló bejelentés,”

26. §

A szociális hozzájárulási adóról szóló 2018. évi LII. törvény 33. § (2) bekezdésében az „a kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról szóló törvény, valamint a kisadózó vállalkozók tételes adójáról és a kisvállalati adóról szóló törvény, a kisadózó vállalkozók tételes adójáról szóló törvény, valamint a kisadózó egyéni vállalkozók tételes adójáról szóló törvény” szövegrész helyébe az „a kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról szóló törvény, a kisadózó vállalkozók tételes adójáról szóló törvény, valamint a kisadózó egyéni vállalkozók tételes adójáról szóló törvény” szöveg lép.

27. §

(1) A társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvény (a továbbiakban: Tbj.) 6. § (1) bekezdése a következő *m)* alponttal egészül ki:

(E törvény alapján biztosított a kiegészítő tevékenységet folytató személynek nem minősülő)

„*m)* a kisadózó egyéni vállalkozók tételes adójáról szóló törvény szerinti főfoglalkozású kisadózó,”

(2) A Tbj. 38. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A kisadózó vállalkozók tételes adójáról szóló törvényben meghatározottak szerint bejelentett személyek után és a kisadózó egyéni vállalkozók tételes adójáról szóló törvény szerinti főfoglalkozású kisadózó után fizetendő, társadalombiztosítási járulékfizetési kötelezettséget is kiváltó közteherfizetést a kisadózó egyéni vállalkozók tételes adójáról szóló törvényben meghatározottak szerint kell teljesíteni.”

(3) A Tbj. 38. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A kisadózó egyéni vállalkozók tételes adójáról szóló törvény szerinti főfoglalkozású kisadózó után fizetendő, társadalombiztosítási járulékfizetési kötelezettséget is kiváltó közteherfizetést a kisadózó egyéni vállalkozók tételes adójáról szóló törvényben meghatározottak szerint kell teljesíteni.”

(4) A Tbj. 70. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„70. §

A kisadózó egyéni vállalkozók tételes adójáról szóló törvény szerinti főfoglalkozású kisadózó a biztosítási kötelezettségének bejelentését a kisadózó egyéni vállalkozók tételes adójáról szóló törvényben meghatározottak szerint teljesíti.”

(5) Hatályát veszti a Tbj. 6. § (1) bekezdés *i)* alpontja.

28. §

(1) A kiskereskedelmi adóról szóló 2020. évi XLV. törvény (a továbbiakban: Kiskeradó tv.) 1. § 2. pontja a következő *f)* alponttal egészül ki:

„*f)* a kisadózó egyéni vállalkozók tételes adójáról szóló törvény szerinti kisadózó bevétele;”

(2) Hatályát veszti a Kiskeradó tv. 1. § 2. pontjának *c)* alpontja.

29. §

A Kata tv. a következő 15/A. §-sal egészül ki:

„15/A. §

2026. december 31-ét követően e törvény rendelkezéseit csak az a kisadózó alkalmazhatja, aki 2026. december 31-én az e törvény szerinti adó alanya volt, és akinek az adóalanyisága azóta nem szűnt meg.”

30. §

A Kata tv.

- a) 7. § (1) bekezdésében az „50 ezer forint” szövegrész helyébe a „75 ezer forint” szöveg,
 - b) 7. § (1) bekezdésében a „75 ezer forint” szövegrész helyébe a „100 ezer forint” szöveg,
 - c) 9. § (1) bekezdésében a „108 ezer forint” szövegrész helyébe a „161 ezer forint” szöveg,
 - d) a 9. § (1) bekezdésében a „161 ezer forint” szövegrész helyébe a „215 ezer forint” szöveg
- lép.